

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Lenkijos Šv. Maksimilijono Marijos Kolbės provincijos ministras br. Jan Maciejowski OFM Conv paskyrė br. Piotr Strocen OFM Conv Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino nacionaliniu dvasiniu asistentu. Mūsų nacionalinei brolijai nuo spalio 15 d. dvasinę asistenciją kolegialiai teikia dvi Pirmojo Ordino šakos, o Nacionalinei tarybai priklauso du nacionaliniai dvasiniai asistentai: br. Antanas Blužas OFM ir br. Piotr Strocen OFM Conv.

Gruodžio 17 d. Klaipėdos Šv. Marijos Magdaliėtės brolijoje vyks amžinųjų įžadų šventė. Pradžia – 15 val. Klaipėdos Šv. Pranciškaus Asyžiečio koplyčioje (Savanorių g. 4). Kviečiame dalyvauti ir užtarti malda!

Prašome, kad OFS brolijos, norinčios ugdymo mėnraštyje arba internetiniame puslapyje www.ofs.lt publikuoti savo naujienas, renginių anonsus, nekrologus ir straipsnius apie įvykusius renginius, tvarkingai suredaguotą informaciją siųstų el. paštu: ofs.lietuvoje@gmail.com.

Iki gruodžio 15 d. vyksta pranciškoniškas prakartėlių konkursas „Pasitik Kūdikėlį Jėzų su šv. Pranciškumi“. Prakartėles galima pristatyti į organizatorių nurodytas vietas Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Kretingoje, Pakutuvėnuose, Kryžių kalne, Panevėžyje ir Marijampolėje. Daugiau informacijos apie konkursą ir jo nuostatus galima rasti *Facebook* puslapyje @prakteliukonkursas ir interneto puslapyje www.ofm.lt.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Už senyvo amžiaus žmones, kad jie, savo šeimų ir krikščioniškų bendruomenių remiami, savo išmintimi ir patirtimi prisidėtų prie tikėjimo liudijimo ir ateities kartų ugdymo.

KONTAKTAI

El. paštas: ofs.lietuvoje@gmail.com; internete – www.ofs.lt; [facebook.com/ofs.lt](https://www.facebook.com/ofs.lt)

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė OFS** (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)

Nacionalinis viceministras **diak. Nerijus Čapas OFS** (8 650 26814; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė OFS** (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)

Nacionalinė sekretorė **Nijolė Raudytė OFS** (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė OFS** (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)

Nacionalinė broliška vadovė **Ilna Keruckienė OFS** (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė **Karolina Sutkutė** (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas OFM** (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Piotr Strocen OFM Conv** (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Telšių regiono – **Jonas Drungilas OFS** (8 655 12556; drungilas.jonas@gmail.com)

Panevėžio regiono – **Rasa Mačiulionienė OFS** (8 656 61786; rmaciul@gmail.com)

Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis OFS** (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)

Kauno regiono – **Marijona Sinkevičienė OFS** (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius OFS** (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

Šiaulių regiono – **Genovaitė Marcinkutė OFS** (8 653 56249; genutemarc@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 49 (2017 m. gruodis)

Solidarumo akcija „Padovanok plytą Alepui šv. Kalėdų proga“

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas ir Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolija kartu su Šventosios Žemės komisariatu iki šv. Kalėdų skelbia solidarumo akciją „Padovanok plytą Alepui šv. Kalėdų proga“.

Prieš karą Alepo mieste, Sirijoje gyveno daugiau nei 150 tūkstančių krikščionių, o šiandien jų tėra likę vos 30 tūkstančių. Vis dėlto pastaraisiais mėnesiais dalis krikščionių šeimų po truputį grįžta į savo gimtąjį miestą. Alepe tarnaujantys mažesnieji broliai stengiasi padėti žmonėms sugrįžti į normalų gyvenimą – brolių rūpesčiu šiemet buvo atstatyti 95 namai, o suremontuoti net 233 namai. Tiesa, tūkstančiai prašymų vis dar laukia savo eilės, nes vieno namo atstatymas kainuoja apie 3000 eurų. Suniokotame ir griuvusių krūva paverstame Alepo mieste šiandien yra įkalinti tie, kurie neturėjo galimybių iš jo pabėgti ir patyrė nuolatinį raketų pavojų, gyveno antisanitarinėmis sąlygomis, kentė maisto ir vandens stygių, o šiandien ne tik stokoja elektros, geriamo vandens ir vaistų, bet ir nebeteri savo namų.

„Po 6,5 metų trukusio karo į Alepą pagaliau sugrįžo taika. Tik miestas, kuris anksčiau buvo vadinamas vienu gražiausių pasaulyje, šiandien yra nuniokotas ir paverstas griuvusių kapinynu. Tam, kad padėtume daug iškentėjusiems Alepo žmonėms ir jų miestui kurti ateitį, šiandien pirmiausia turime padovanoti jiems namus. Be namų Alepas praras savo viltį ir į jį niekada daugiau nesugrįš gyvenimas. Mūsų vienu pastangų nebepakanka, todėl šiandien kreipiuosi prašydamas jūsų jautrumo ir dosnumo: „Padovanokite po plytą Alepui!“ Mes, pranciškonai, esame dėkingi, nes su jūsų pagalba galėsime atstatyti Alepą ir padovanoti ateitį Sirijai, kuri yra antrasis krikščionybės lopšys. Grąžinkime namus tiems, kurie liko gyventi griuvėsiuose! Iš anksto dėkoju už tai, ką padarysite dėl mūsų, linkėdamas ramybės jums ir jūsų mylimiems“, – rašo Alepo klebonas br. Ibrahim Alsabagh OFM.

Atsiliepdami į šį prašymą, kviečiame pasauliečius pranciškonus, pranciškoniškaį jaunimą ir visus geros valios žmones **iki gruodžio 24 dienos** pervedti auką į sąskaitą (Kretingos Apreiškimo vienuolynas, į. k. 191153971, sąsk. nr. LT044010041800032317, AB DnB bankas, kodas 40100), nurodant aukos paskirtį: „**Alepo atstatymui**“. Surinktos aukos bus tiesiogiai perduotos Šventosios Žemės pranciškonų kustodijai. Viešpats teatylgina už Jūsų gerumą!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino ir
Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolijos nacionalinės tarybos

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: Manuela Mattioli – pasaulietė pranciškonė, pažymėjusi epochą

Lapkričio 3 d. suėjo 25 metai, kai į Viešpaties namus iškeliavo pirmoji Pasauliečių pranciškonų ordino generalinė ministrė Manuela Mattioli OFS. XV Generalinės kapitulos metu paminėtos jos mirties metinės ir pristatyta nauja biografija „M. Mattioli: pasaulietė pranciškonė, pažymėjusi epochą“. Ši knyga atskleidžia jos neįkainojamą indėlį reformuojant nuo laiko dvasios atsilikusį ir nuo savo šaknų nutolusį tuometinį Trečiąjį ordiną, kuris jos pastangomis tapo vieninga pasauline šeima, atsiliepusia į Vatikano II Susirinkimo dvasią. Biografija taip pat atskleidžia jos šventumą, didelę meilę Jėzui ir šv. Pranciškui.

Vaikystė ir emigracija į Venesuelą

Manuela Mattioli gimė 1936 m. lapkričio 18 d. Florencijoje, tikinčių tėvų šeimoje, ir praėjus vos 6 dienoms buvo pakrikštyta. Nuo penkerių metų pradėjo lankyti katalikišką mokyklą, o Pirmąją Komuniją ir Sutvirtinimą priėmė šešerių. Manuela matė skaudžias II Pasaulinio karo pasekmes, palikusias ryškų pėdsaką jos dvasiniame gyvenime. Karo nualintoje Florencijoje ištisos šeimos slankiojo gatvėmis ieškodamos, ką įdėti į tuščius skrandžius. Tikėtina, kad ir pačios Manuelos šeima išgyveno skurdą, nes 1950 m. kartu su tėvais ji emigravo į Venesuelą. Čia sėkmingai tęsė mokslus, išmoko ispanų, anglų ir prancūzų kalbas, kurios vėliau praverė vykstant į broliškus vizitus visame pasaulyje, kur galėjo susikalbėti bet kuria iš 4 oficialių ordino kalbų. Sulaukusi beveik aštuoniolikos ir norėdama padėti tėvams, įsidarbino Mendozos nekilnojamojo turto įmonėje. Čia dirbo iki pat mirties ir tapo artima Mendozų šeimos drauge bei patikėtine. Šis artimas ryšys vėliau labai pasitarnavo tapus OFS tarptautine prezidente (po to generaline ministre), nes Manuela turėjo lankstų grafiką ir galėjo derinti profesines pareigas su tarnystėmis ordine bei gausybe tarptautinių renginių. Per 20 savo tarnystės metų ji aplankė brolijas ne tik Pietų Amerikoje, bet ir Afrikoje, Azijoje ir Okeanijoje. Šioms tolimoms kelionėms tarptautinės brolijos išde visai nebuvo pinigų, todėl didžiąją dalį kelionių ji apmokėdavo iš savo kišenės.

Pažintis su šv. Pranciškumi

Manuela dienomis dirbo, vakarais studijavo universitete, todėl darbo savaitės būdavo įtemptos ir varginančios. Daugumą savaitgalių ji paskirdavo socialinei tarnystei su imigrantais iš Italijos ir Ispanijos, nes puikiai suprato jų situaciją ir mokėjo kalbą. Manuela neapsiribojo migrantais – kartu su drauge Marija Porras lankydavo nepagydomus ligonius ir švelnumu bei paguodos žodžiais padėdavo jiems nors trumpam užsimiršti. Kartais draugės dalyvaudavo rekolekcijose arba atsinaujinimo dienose, bet, kaip liudijo pati Manuela, tos dvasinės patirtys iki galo nepripildydavo jos širdies. Tuo metu ji ieškojo savo gyvenimo kelio ir pašaukimo. Lūžis įvyko susipažinus su kapucinu P. Manuel Gonzalez, kuris labai mylėjo ir populiarino Pasauliečių pranciškonų ordiną. Tarp jų užsimezgė artima draugystė, daugybę valandų jie kalbėdavosi apie šv. Pranciškų ir OFS. Neilgai trukus, 1960 m. gegužės 21 dieną, Manuela Mattioli davė amžinuosius įžadus Pasauliečių pranciškonų ordine, nesulaukusi nė 22 metų amžiaus.

Pirmoji OFS generalinė ministrė

Nepraėjus metams nuo įžadų, atpažinusi neeilinį Manuelos talentą brolijos taryba paskyrė ją atsakinga už kandidatų ugdymą. Ji tapo 1961 m. pradėto leisti mėnraščio „Serafiškieji idealai“ redaktore. Šis laikraštis pasiekdavo OFS brolijas Pietų ir Centrinėje Amerikoje ir tapo jungtimi tarp OFM, OFM Conv ir OFM Cap priklausiusių brolijų. 1968 m., įgyvendindami Vatikano II Susirinkimo gaires, generaliniai asistentai suformavo komisiją peržiūrėti OFS teisinius dokumentus ir pradėti ruošti naują Regulą. Šiai komisijai priklausė OFS atstovai iš įvairių pasaulio regionų, o nuo Centrinės ir Pietų Amerikos buvo paskirta Manuela Mattioli. Tai liudija, kokia žinoma ji jau buvo tarp pasauliečių pranciškonų savo žemyne.

Dar prieš Vatikano II Susirinkimą OFS brolijos, supratusios savo charizmą ir tapatybę, norėjo aktualizuoti ordino teisinius dokumentus, kad visos vietinės brolijos atnaujintų veikimą socialinėje aplinkoje ir labiau atlieptų į laiko dvasią bei visuomenės poreikius. Taigi Vatikano II Susirinkimas davė postūmį šiai giliai ordino transformacijai. Pranciškonų generaliniai ministrai suprato, jog esminė pertvarka nebus įmanoma nesuvienijus OFS valdymo, kuris tuo metu buvo fragmentuotas ir priklausė nuo 4 pranciškonų ordinų šakų. Kapucinai, prie kurių veikė Manuelos brolija, pirmieji suteikė OFS visišką autonomiją ir inicijavo Tarptautinės tarybos sukūrimą. Jie pakvietė nacionalines brolijas teikti kandidatus ir 1969 m. rugpjūčio 25 d. paskelbė apie Prezidiumo įsteigimą, kurio pirmąja prezidente tapo Manuela Mattioli OFS. Apstulbusi dėl šio paskyrimo Manuela dienoraštyje rašė: „Kai yra tiek gerų, drąsių ir puikiai pasiruošusių tretininkų, jie renkasi tokią skruzdėlytę! Tiesa, ku menkesnis instrumentas, tuo labiau suspindi Dievo garbė, tačiau bijau, kad instrumento mažumas ir niekingumas nesutrukdytų Dievo darbams“. Vėliau šv. Pranciškaus pavyzdžiu atsivertusi Evangeliją ir ten radusi paguodą rašė: „Jeigu Jis yra su mumis, tai užtenka tikinčios moters, kuri intensyviai gyventų tikėjimu ir pasiraizotų rankas darbui“. Kapucinams įsteigus tarptautinį Prezidiumą, prasidėjo žingsniai viso OFS vienybės link. Po keleto tarptautinių kongresų, 4 pranciškonų generaliniai ministrai 1973 m. spalio 4 d. pasirašė dekretą, kuriuo buvo įsteigta bendra Tarptautinė OFS taryba, o jos ministre paskirta Manuela Mattioli OFS.

Manuela Mattioli – maldos moteris

Manuelos jėgų šaltinis ir sielos maistas buvo kasdienė Eucharistija. Kiekvieną rytą ji pradėdavo Valandų liturgijos rytmetine malda, o po jos švėsdavo Mišias savo parapijoje. Gyvenimo gale, stipriai pakirsta ligos, tik nežemiškomis pastangomis nueidavo į bažnyčią. Dvasios tėvui patarus neiekvoti jėgų ir kasdien neiti į bažnyčią, nes galys atnešti Švenčiausiąjį į namus, Manuela atsakė: „Tėve, leiskite man dalyvauti Mišiose ir Komunijoje, tai yra mano gyvenimo centras“. Vienybė su Jėzumi veikė ir jos santykius su aplinkiniais. Ji vienodai dėmesingai klausydavosi kiekvieno žmogaus – nesvarbu, ar tai būtų nacionalinis ministras, ar nepažįstamas vietinės brolijos narys. Taip Manuela sugebėdavo prakalbinti net pačius droviausius, kurie paprastai nedrįsdavo kištis ir nuomonę pasilaikydavo sau. Savo dienoraštyje ji rašė: „Galbūt kai kas pavydi generalinės ministrės gyvenimo stiliaus, nes daug keliauju, turiu galimybę aplankyti tolimas ir egzotiškas šalis, bendrauti su svarbiais asmenimis iš skirtingų kultūrų. O aš pavydžiu klauzūrinei vienuolei, kuri savo celėje ar koplyčioje gali mėgautis saldžiais ir giliais pokalbiais su Viešpačiu“. [tęsinys kitame numeryje]